

Kære Kulturminister, Kære Bertel Haarder

Jeg skriver til dig for at delagtiggøre dig i mine bekymringer på det kulturelle område i Danmark.

Som faguddannet violinbygger har jeg, gennem de seneste 30 år, observeret musikken og navnlig den klassiske musiks vilkår i Danmark. Jeg er bosiddende i Aarhus og derfor er mine bekymringer centreret omkring landsdelsorkestrene og kammerensembleernes vilkår .

Dette betyder symfoniorkestrene i Aalborg, Aarhus, Sønderborg og Odense, samt kammerensembleerne i Randers, Herning (Midtvest), Esbjerg og Storestrøms amt.

Jeg vil gerne fortælle dig en rigtig Århus-historie ... og den er ganske sandfærdig!

I centrum af Århus ligger byens Rådhus, Musikhuset og Det Jyske Musikkonservatorium.

Ved Det Jyske Musikkonservatorium blev der for nylig oprettet et forskningscenter i samarbejde med Århus Universitet. Forskningscentret ledes af den eminent dygtige musiker og professor i hjerneforskning, Peter Vuust.

Hensigten med at opbygge dette forskningscenter er at kortlægge menneskets hjene og klarlægge, hvorledes musik opfattes, bruges af hjernen og hvad man så kan bruge dette medie til.

Forskningscentret er blevet oprettet med støtte fra Danmarks Grundforskningsfond med hele 52 millioner kroner og der er nu ansat adskillige PhD- studerende og forskningsassistenter ved dette institut. Meget spændende ... for resultaterne strømmer allerede fra instituttet.

Kort sagt er det nu videnskabeligt bevist, at musik, sang og musikalsk opdragelse er yderst nødvendigt for udviklingen af den menneskelige hjerne.

Børns indlæring i folkeskolen styrkes markant, hvis de spiller et instrument. Musik og sang er noget af det første, vi, som nyfødte mennesker, lærer og det er det absolut sidste, vi glemmer – selv når vi sidder på et plejehjem som senile Alzheimer-patienter ... Musikken ér det sidste vi glemmer.

Det er værd at lige holde fast i!

52 millioner er der altså fra Statens side fundet tilladelse til at bruge på dette projekt og pengene er godt givet ud.

Nu kommer det helt groteske billede så frem:

I selv samme bygningskompleks – nemlig Musikhuset – huser vi Danmarks anden største by's Symfoniorkester. Dette orkester er, efter gentagne nedskæringer, nu i en så slem økonomisk krise, at det er begyndt at koste faste stillinger blandt musikerne. Orkesteret kan ikke opføre de store symfoniske værker ordentligt og internationale dirigenter takker nej, når de tilbydes chefsdirigentsstillingen – thi orkestret er for lille (jeg tør ikke skrive ubetydeligt !, for det er det bestemt ikke).

Det er også blevet svært at få de store solister til byens orkester.

Århus skal, som du måske ved, være "Europæisk Kulturhovedstad" i år 2017 – men der er ikke råd til nogen særlig fejring med Århus Symfoniorkester.

Dette er yderst pinligt for en by som Århus, der gerne vil markere sig kulturelt – også udenfor landets grænser.

Århus byråd består – set med mine øjne – af en hoben ignorante folkevalgte (på tværs af samtlige politiske partier), som ikke kerer sig en døjt om, hvorvidt vi har et symfoniorkester eller ej.

Gennem de seneste 30 år har orkesteret skullet arbejde under stadigt strengere vilkår. Man får indtryk af, at byrådet aller helst ville være orkesteret foruden ? Dette kan vi ikke være bekendt!

Indbyggerne i Århus er faktisk både glade og stolte over byens fine Symfoniorkester og byen kunne, med den rette økonomiske støtte profilere sig langt bedre – også udenfor landets grænser !

Samme kritiske situation gælder Aalborg, Odense, Copenhagen Philharmonic og ikke mindst Sønderjyllands Symfoniorkester, der virkelig kæmper en brav kamp for overlevelse.

Sønderjyllands Symfoniorkester har en meget vigtig funktion med at opretholde kulturen i grænselandet og for det danske mindretal i Tyskland – dem må vi ikke glemme! Sønderjyderne betaler også skat – tænk på det!

I denne sammenhæng virker regeringens planer om samlet at skære 11 millioner kroner på symfoniorkestrenes budgetter som det glade vanvid – et vanvid som må være "orkestreret" af folk, der fuldstændigt har fejlet rent politisk og menneskeligt. Det er ganske enkelt en flugt fra det store ansvar, man har som folkevalgt politiker!

Nu er det således, kære Bertel Haarder, at musik og sang er en meget stor del af vores identitet. Her i Danmark har vi en unik tradition med en sangskat uden sidestykke. Vi har, trods landets ringe størelse, store symfoniske komponister (Niels W Gade, Carl Nielsen, Rued Langgaard etc.) og vi har en Højskolesangbog, som stadig bruges over hele landet. Vi

har brug for denne musikalske og kulturelle baggrund for at føle os som hele mennesker – som danskere!

De seneste planer om nedskæringer på det kulturelle område er så uanstændige at man burde skamme sig. Som kulturminister har du et af de aller største ansvarsområder i dansk politik.

Kulturministeriet er, set med mine øjne, det mest spændende brændpunkt, hvor balancen mellem økonomi, kultur og national identitet burde gå op i en fornuftig treenighed.

Innovation er blevet et temmelig floskuløst begreb i dagens Danmark.

Innovation burde jo forstås som et ord sammensat af tanker som opfindsomhed, skaberkraft, skaberglæde og udvikling.

I dag fejltolker nogle mennesker (læs politisk ansvarlige) ordet innovation til at betyde retten til at hugge hovederne af folk ... at udvikle ved at skære ned, flytte om og nedlægge.

Den kloge, gamle William Shakespeare udtalte allerede i 1600 tallet at "Nobody gets bigger by chopping other peoples heads off"!

Kære Bertel Haarder du ér en kulturens mand! Du kender dit bagland – dit lands historie! Det ligger i dine hænder at kæmpe for at symfoniorkestrene og kammerensemblerne kan overleve og endda udvikles til noget større!

Der er så meget snak om udflytning af de statslige institutioner til "udkantsdanmark". Men det hænger ikke sammen, når man samtidigt trækker økonomiske midler væk fra det, københavnernes opfatter som "udkantsdanmark".

Digteren Morten Nielsen skriver i en strofe: "Mine hænder blev svage, fordi du ingenting gav dem at bære".

Kære kulturminister, kan dine hænder løfte og bære os ud af denne krise? Hvis svaret er JA, så forventer jeg og adskillige menige danskere at du skal gøre noget ved det ... og så er det præcist dét du vil blive husket for efterfølgende.

Dette er min udfordring til dig - jeg håber det lykkes.

Med venlig hilsen

Jens Stenz,

Violinbygger

Christiansgade 25, 2 sal th

8000 Aarhus C